

VIOLINISTA

Bilo je hladno decembarsko jutro u Vašingtonu. Na jednoj od stanica metroa, čovek je izvadio violinu iz kofera, i počeo da svira. Za 45 minuta, koliko je svirao, izveo je šest Bahovih komada. Izračunato je da je za to vreme, pošto je bio radni dan, bar hiljadu ljudi prošlo kroz stanicu, od kojih je najveći broj odlazio na posao.

Tri minuta nakon što je muzičar počeo da svira, sredovečni prolaznik ga je primetio, usporio, zastao na par trenutaka, a zatim požurio da stigne na voz koji je upravo dolazio u stanicu. Minut kasnije, violinista je primio prvi dolar kao napojnicu: žena mu je ubacila dolar u kutiju, bez zastajanja, i nastavila da hoda. Nakon par minuta jedan čovek se naslonio na zid da ga sluša, a onda pogledao na sat i nastavio svojim putem. Očito je kasnio na posao. Najviše pažnje je pokazao trogodišnji dečak. Majka ga je, međutim, požurivala i dete je nastavilo da hoda, neprestano se osvrćući. Takvu reakciju je pokazalo još nekoliko dece, ali su ih roditelji, bez izuzetka, primorali da nastave dalje. Za 45 minuta sviranja, samo šest ljudi se zaustavilo i kratko vreme slušalo muziku.

Oko 20 ljudi je dalo novac, bez zastajanja, nastavivši da hodaju normalnom brzinom. Violinista je ukupno sakupio 32\$. Kada je prestao da svira, niko to nije primetio, i nastala je tišina. Niko nije zapljeskao niti je pokazao bilo kakvu reakciju.

Niko nije znao da je violinista bio *Džoša Bel (Joshua Bell)*, jedan od najboljih muzičara sveta. Svirao je jedno od najintrigantnijih dela ikada napisanih, na violini vrednoj 3,5 miliona dolara. Dva dana pre nego što je svirao u metrou, *Džoša Bel* je rasprodao koncert u *Bostonskom* pozorištu, gde je karta koštala 100\$.

Džoša Bel je svirao inkognito u okviru eksperimenta o percepciji, ukusu i prioritetima koje ljudi imaju, a koji je organizovao list *Vašington Post*. Osnovno pitanje na koje je eksperiment trebalo da pruži odgovor je *da li na javnom mestu i u neadekvatno vreme:*

- primećujemo lepotu?
- zastajemo da bismo u njoj uživali?
- prepoznavamo talenat u neočekivanom kontekstu?

Eksperiment je dao jasan odgovor nad kojim moramo da se zamislimo. U našim životima, na stazama kojima se krećemo, svakodnevno nailazimo na bisere, trenutke lepote i radosti, koje, preokupirani mislima i brigama, ne primećujemo i propuštamo u njima da uživamo. Lepota života nije samo u važnim i egzistencijalnim stvarima. Lepota života je i u detaljima koji mogu da obogate i upotpune naš život. Oni su svuda oko nas. Samo je potrebno da se oko sebe osvrnemo, i da ih potražimo.